

Tiltale kan endelig bortfalde ifølge den Fornærmedes Begjæring.

Der kan nu vistnok indtræffe Tilfælde, hvor det ligger klart for Dagen, at Dvalfsalveres Behandling har forarsaget Døden eller betydelig Skade for den Paagjældende; men saa klare Sager ville ganske vist ikke være almindelige, og Ministeriet vil sikkerlig indrømme, at det i Reglen vil være i højeste Grad vanskeligt eller endog umuligt ved Sager af saadan Beskaffenhed at tilvejebringe saa gylbige juridiske Beviser for Dvalfsalverens Brøde, at han derefter vil kunne dømmes. Collegiet kan derfor i Indholdet af § 4 ikke see nogen Garanti af nogen Betydning; og Collegiet formene at Ministeriet, der i Motiverne til Lovudkastet selv fremhæver, „at det ofte vil være vanskeligt at godtgjøre, at den slette Skade hvirvler fra Behandlingen af den Syge“, i den Henseende maa erkjende Rigtigheden af Collegiets Anskuelse.

Naar det nu endelig maa erkjendes, at § 4 af de anførte Grunde ingen Betryggelse giver, er det en Selvsølge, at § 5, som truer med Straf for den, der lader dem, som i Sygdomstilfælde have lovhjemlet Krad paa Lægehjælp for hans Regning, tage i Cuur af en Uberettiget, og en saadan Cuur bevirker Døden eller en betydelig Legemsbeskadigelse, — at den nævnte § 5 saameget mindre kan afgive nogen Betryggelse, som der i saadanne Tilfælde endnu fjeldnere end ellers vilde blive rejst Klage, da den Paagjældende maa være afhængig af den, paa hvem, foruden paa Dvalfsalveren, Strafsansvar vilde falde.

Collegiet har saaledes tilladt sig i Kort- heb at paavise, hvor betydningsløse de Garantier ere, som det omhandlede Lovudkast indeholder, og det skal i det Følgende nærmere udvikle de store Fare, som en saadan uindskrænket Afgang til Lægevirksomhed medfører for Samfundet.

I de senere Aar er Antallet af de medicinske Studerende i en overordentlig Tiltagen, og, da Afgang til Ansættelse i Statens Tjeneste kun vil tilfalde Faa af disse, søger Fleertallet efter Fuldbendelsen af deres Studeretid og, om muligt, nogen praktisk Uddannelse som Candidater ved Hospitalerne, sit Brød ved privat

Praxis omkring i Provindserne og komme aldrig videre end til denne private Virksomhed. Bliver nu Lægepraxis fri, vil det upaatvlelig af og til hændes, at Studerende, og navnlig de, som mangle Lyst eller Evne til at gjøre et grundigt Studium, efter en kort Tids løselig Benyttelse af Forelæsninger ved Universitetet og af Hospitalerne ville lade sig nøie med de Stumper af Kundskaber, de have samlet sig, og strax slaae ind i den Carriere, som de dog efter fuldbendt Studium maatte vælge, og nedsætte sig rundt omkring i Landet som praktiserende Læger, hvortil de efter Loven ville være berettigede, og der vil heraf efterhaanden kunne uddanne sig en Stamme af halvannede Læger, hvis Eksistens vil kunne undergrave alle de for det regelmæssige Lægestudium givne Bestemmelser.

Samme Fare opstaaer fra de unge Pharmaceuter, der ikke have Udfigt til at erhverve sig et Apothek, som i Reglen fordrer betydelig Capital, og derfor ville søge at danne sig en selvstændig Stilling ved at nedsætte sig som medicinske Jussere, hvortil deres Uddannelse som Medhjælpere ved et Apothek vil gjøre dem særlig stikkebe. Ogsaa fra denne Kant vil der altsaa indtrænge sig imellem de danske Læger endeel Personer, som kun have et Skin af medicinsk Indsigt, og det hæderlige Omdømme, som Danmarks Lægestand hidtil med Rette har været i Besiddelse af, vil om en kortere eller længere Arrække kun være en Tradition, medens Charlataneriet og Annoncevæsenet, der allerede nu lykkes altfor godt ligeoverfor det lettroende Publicum, under den nye Ordning vil finde Leilighed til at tage nyt Opsving og aldeles oversvømme Landet.

En anden Fare kan opstaae fra Fordemødre, der vistnok ogsaa kunne ventes at ville afgive en frugtbar Stamme for vordende Læger; og Collegiet indseer ikke rettere, end at den ved Cancelli-Circulaire af 3die Mai 1836 emanerede Instrux for Fordemødre ved den nye Lov i sine væsentligste og vigtigste Punkter vil være annulleret. Efter Instruxen maa hun nemlig „ei curere paa Barfekoner, spæde Børn, syge Qvindfolk, eller Andre, med mindre de ere i stor Nød og ei kunne faae Raad hos nogen Læge, i hvilket Tilfælde det alene kan tillades